

The development of english communication skills by using total physical response technique For primary grade 4 students

Thitiyakorn Mongkhonkheha¹ & Jitraporn Wongkamjan²

Received	Reviewed	Revised	Accepted
18/04/2023	20/04/2022	21/04/2022	25/04/2022

Abstract

The purpose of the research is to improve English communication ability by managing gesture-based learning, or TPR. An example group is primary grade 4 students at Ban Du School, Thawatchaburi district, Roi Et province, and this is action research. The tools used in research are: 1. Posture-responsive learning management plan 2. A measure of English communication ability. 3. The record reflects the learning outcomes. Statistics used in data analysis include: Mean, standard deviation, percentage, and Index of item objective congruence. The results showed that Ability to communicate in English After using gesture-based learning management Improved listening and speaking abilities which has clear results from taking the communication ability test A 70 percent pass rate is added to each practical cycle. And other data collected and analysed by the researcher.

Keyword: TPR teaching method, communication skills in English, listening and speaking skill,

¹ Rajabhat Roi Et University, E-mail : thitiyakorn.mongkhonkheha@gmail.com.

² Rajabhat Roi Et University, E-mail : thitiyakorn.mongkhonkheha@gmail.com.

การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ ตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ธิตยากรณ์ มงคลเคหา³ และจิตรภรณ์ วงศ์คำจันทร์⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 11 คน โรงเรียนบ้านคู อำเภอนาคู จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง 2. แบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ 3. แบบบันทึกสะท้อนผลการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และค่าความสอดคล้อง

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังจากการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีพัฒนาการด้านความสามารถการฟังและการพูดที่ดีขึ้น ซึ่งมีผลคะแนนปรากฏชัดเจนจากการทำแบบวัดความสามารถการสื่อสาร มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 เพิ่มขึ้นในแต่ละวงจรปฏิบัติการ และจากข้อมูลด้านอื่น ๆ ที่ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมและวิเคราะห์

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง, ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ, การฟัง และการพูด

บทนำ

ในปัจจุบันข้อมูลข่าวสารทุกอย่างสามารถเผยแพร่หรือส่งต่อไปยังสื่อต่างๆทางสังคมในโลกโซเชียลได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งมีข้อมูลข่าวสารทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองการปกครอง ด้านสุขภาพ ด้านการท่องเที่ยวและด้านการศึกษา การที่เราจะรับข้อมูลเหล่านี้และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อโลกปัจจุบัน เราจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษา ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญ ยิ่งในการสื่อสารโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษากลางที่ใช้ในการสื่อสาร ดังนั้น ในการศึกษาหาความรู้ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเจรจาต่อรองการค้า และด้านการประกอบอาชีพอย่างมี

³ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, E-mail : thitiyakorn.mongkhonkheha@gmail.com.

⁴ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, E-mail : thitiyakorn.mongkhonkheha@gmail.com.

ประสิทธิภาพ อีกทั้งภาษาอังกฤษยังช่วยพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และคณะ. 2544: 25)

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเริ่มเรียนตั้งแต่ในระดับชั้นอนุบาลจนถึงระดับมัธยมแต่ปัญหาที่พบคือ ผู้เรียนยังไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้เท่าที่ควร ครูผู้สอนขาดเทคนิคการสอน ส่วนใหญ่นำไปใช้ในการสอนให้อ่าน เขียน และเน้นการเรียนหลักไวยากรณ์ และผู้เรียนไม่ค่อยมีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ จะได้สื่อสารภาษาอังกฤษแค่ในชั่วโมงเรียน จึงส่งผลให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะด้านฟังและด้านการพูด เนื่องจากนักเรียนขาดการฝึก ปฏิบัติที่เพียงพอ โดยเฉพาะการฝึกปฏิบัติจริง นักเรียนมีความวิตกกังวลสูง กลัวผิดพลาดและมีแรงจูงใจค่อนข้างต่ำ ด้านปัญหาที่เกิดจากครู คือ ครูอาจจริงจังกับนักเรียนมากเกินไป จึงทำให้เกิดบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ตึงเครียด และไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ทางภาษา อีกทั้งครูยังใช้การบรรยายเป็นภาษาไทย ซึ่งขาดทักษะการ พูดภาษาอังกฤษ ขาดเทคนิคการสอนที่เหมาะสม และเน้นการอ่านมากกว่าการพูด (Sukpan, T., 2017 : 2)

หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้รายวิชาภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียน เกิดองค์ความรู้ ทักษะในการสื่อสาร เจตคติต่อวัฒนธรรมการใช้ภาษา และการใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญกับการสอนภาษาอังกฤษ มุ่งพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งนี้ การสอนภาษามุ่งเน้นให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นการสอนที่เน้นทักษะสัมพันธ์ที่มุ่งบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (Ministry of Education. 2551: 1) จากสภาพปัญหาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการฟัง และการพูดอาจมีปัจจัยสำคัญที่ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะกิจกรรมในชั้นเรียน ด้านทักษะการฟังและการพูดจะมีลักษณะใช้การบรรยายหรือผู้สอนไม่นำกิจกรรมการสอนที่เน้นภาษา เพื่อการสื่อสารมาจัดกิจกรรม รวมทั้งนักเรียนส่วนมากไม่ชอบพูดโต้ตอบหรือซักถามในห้องเรียน และไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษเพราะอายหรือกลัวผิด ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลโดยตรงต่อผู้เรียน ซึ่งไม่สามารถนำข้อมูลที่ได้เรียนรู้มาประยุกต์ใช้ในการสื่อสาร (Sangkhapan, S., 2014 : 2)

ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคู่อำเภอรวิชัยบุรี ได้สำรวจข้อมูลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ในปีการศึกษา 2563 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนน คิดเป็นร้อยละ 50.50 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่สถานศึกษาได้ตั้งไว้ คือร้อยละ 70 (รายงานการประเมินตนเองประจำปีการศึกษา 2563: 10-22) อีกทั้งจากการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น พบว่า ชั่วโมงเรียนตามโครงสร้างของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานในรายวิชาภาษาอังกฤษมีอยู่อย่างจำกัด มีวิชาที่ต้องเรียนหลายวิชา การเรียนภาษาอังกฤษจึงไม่ได้เน้นมากนัก ผู้สอนใช้ภาษาไทยในการสอนเป็นหลัก การเรียนภาษาอังกฤษในชั้น

เรียนยังไม่เป็นระบบ นักเรียนมีปัญหาด้านการสื่อสาร คือ ฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ และมีปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ ที่เริ่มจากการไม่เข้าใจคำศัพท์ ไปจนถึงประโยคสั้น ๆ อีกทั้งที่ผ่านมามีผู้สอนยังมีเทคนิคการสอนที่ไม่หลากหลาย ส่งผลให้นักเรียนไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และไม่สนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ และนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษ ไม่ค่อยได้ใช้ภาษาอังกฤษบ่อยมากนัก นักเรียนจึงไม่คุ้นชินจึงขาดประสบการณ์ในใช้ภาษาอังกฤษ

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถสื่อสารได้ โดยเฉพาะให้ฟังและพูดได้นั้นมีหลายเทคนิคที่นำมาใช้ในการสอน แต่ผู้วิจัยได้สนใจที่จะศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางหรือ (Total Physical Response) หรือเรียกย่อ ๆ ว่า TPR เนื่องจากเป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ พัฒนาโดยนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ชื่อ เจมส์ แอชเชอร์ (James Asher) ในปลายปีคริสต์ศักราช 1960 วิธีสอนนี้ได้แนวคิดจากการวิจัยด้านจิตวิทยาพัฒนาการและทฤษฎีการเรียนรู้ แอชเชอร์เชื่อว่าเด็กมีความสามารถในการฟังสูง สามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว โดยวิธีการนี้จะมีการเรียนรู้เช่นเดียวกับการเรียนรู้ของทารก ซึ่งคือการเลียนแบบการเรียนรู้ภาษาแม่ นั่นคือการพูดให้ฟังซ้ำ ๆ จนสามารถจดจำโครงสร้างขึ้นภายในสมองของเด็ก จนเกิดเป็นความเข้าใจและสามารถพูดออกมาได้เมื่อเด็กนั้นมีความพร้อม วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีสอนที่ไม่เสียเวลาในการเรียนการสอนมากนัก และนักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยตรงจากการปฏิบัติ อีกทั้งเป็นวิธีการสอนที่ไม่ฝืนธรรมชาติของการสอนภาษา คือ สอนตามลำดับทักษะโดยเริ่มจากการฟัง พูด อ่าน และเขียน เมื่อเริ่มต้นเรียน นักเรียนใช้ทักษะการฟัง ฟังให้เข้าใจและค่อยพูดได้ตอบพร้อมแสดงท่าทางประกอบ ทำให้นักเรียนสามารถเลียนแบบจากการฟังและการพูดได้อย่างถูกต้อง เมื่อนักเรียนได้ดูและลงมือ ปฏิบัติเองทำให้เกิดความทรงจำที่ถาวรและต่อเนื่องไปยังทักษะอื่น ๆ (Wannasuk, P. 2020 : 5) เมื่อนักเรียนมีความสนุกสนาน ไม่มีความกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษแล้วก็จะส่งผลให้เกิดความอยากเรียน เกิดเจตคติที่ดีต่อนักเรียน นอกจากนั้นจะเห็นได้ว่าการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจเท่าที่ควร นักเรียนที่สื่อสารได้ มีการเรียนเสริมตามสถาบันต่าง ๆ ตามสื่อโซเชียลมีเดียหรือผู้ปกครองสอนให้ฟังและพูด การไปเรียนตามสถาบันสอนภาษาอังกฤษ หรือเรียนอยู่นอกโรงเรียน ผู้สอนจะมีวิธีการสอนที่สนุกสนาน ไม่เน้นการอ่านหรือเขียน จะเน้นไปที่การฟังและการพูด

ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Sukpan, T. (2017: 3) กล่าวว่า เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาจึงเป็นช่วงวัยที่สำคัญอย่างยิ่งที่ควรเอา ใจใส่และปลูกฝังการเรียนรู้ด้านภาษา ส่วนกิจกรรมที่ใช้สอนก็ควรทำให้เด็กเกิดความสุขไปกับ การเรียนรู้ เนื่องจากเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปีไม่สนใจหรือตั้งใจจดจ่อเกี่ยวกับการเรียน โครงสร้างไวยากรณ์ แต่พวกเขาจะสนใจการเรียนโดยใช้เกม เพลง และกิจกรรมอื่น ๆ ที่สร้างความสนุกสนานทำให้ได้เรียนไปพร้อมกับเล่น สอดคล้องกับข้อสรุปของ Jiropasworapong, P.,(2016 :

14) ว่าวิธีการสอนนี้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและช่วยให้ ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ จุดมุ่งหมายของวิธีสอนแบบนี้คือ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการ เรียนรู้ที่สนุกสนาน กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ได้เรียนรู้จากการฟังและเห็นท่าทางที่ครูหรือเพื่อนแสดงให้ดู เป็นวิธีการสอนภาษาที่ไม่ฝืนธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา ยึดเด็กเป็น ศูนย์กลาง เป็นวิธีสอนภาษาที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ภาษาของสมอง จึงช่วยทำให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ที่รวดเร็วและสมบูรณ์ ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ช่วยให้เกิดความมั่นใจ ในตนเองยิ่งขึ้น และเกิดแรงจูงใจในการเรียนต่อไป

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่สอนในระดับชั้นประถม โดยเฉพาะการฟังและการพูด อีกทั้งยังช่วยลดความวิตกกังวลของผู้เรียน ทำให้บรรยากาศในการจัดการเรียนเป็นไปด้วยความสนุก สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนระหว่างครูและผู้เรียน และเป็นวิธีที่สามารถพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษด้านการสื่อสารของผู้เรียนให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
- 2.เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

ขอบเขตการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านดู่ อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 11 คน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1.ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านดู่ อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 11 คน

2.เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง จำนวน 7 แผน รวม 14 ชั่วโมง

2. แบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้แก่ แบบวัดความสามารถด้านการฟัง และความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

3. แบบบันทึกการสะท้อนผลการเรียนรู้

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สาระ มาตรฐานและตัวชี้วัด เป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนแนวการจัดกิจกรรมและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2 กำหนดขอบเขตสาระการเรียนรู้ เพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.4 ศึกษารูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง จำนวน 7 แผน โดยใช้เวลาแผนละ 2 ชั่วโมง รวม 14 ชั่วโมง

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรม และเกณฑ์การวัดผลประเมินผล

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ

1.7 ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแบบประเมิน ซึ่งแบบประเมินมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2010: 69-71)

1.8 นำคะแนนจากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ได้จากการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ ไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์คุณภาพและความเหมาะสม โดยประเมินแบบมาตราส่วนและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปใช้พัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการฟังและการ

พบกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายมาจัดพิมพ์ เพื่อไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

2. แบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.2 กำหนดขอบเขตสาระการเรียนรู้ เพื่อนำมาสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.2 ศึกษาการสร้างแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และเกณฑ์การวัดซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 สร้างแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ แบ่งเป็นความสามารถด้านการฟัง จำนวน 30 ข้อ ความสามารถในการพูด จำนวน 30 ข้อ แบ่งเป็น 3 วงจรปฏิบัติการ ดังนี้

วงจรที่ 1 แบบวัดความสามารถด้านการฟัง มีจำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน และแบบวัดความสามารถด้านการพูด 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน เนื้อหาที่ใช้ในแบบวัดตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2 เรื่อง Wild animals

วงจรที่ 2 แบบวัดความสามารถด้านการฟัง มีจำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน และแบบวัดความสามารถด้านการพูด 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน เนื้อหาที่ใช้ในแบบวัดตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4 เรื่อง city and space

วงจรที่ 3 แบบวัดความสามารถด้านการฟัง มีจำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน และแบบวัดความสามารถด้านการพูด 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน เนื้อหาที่ใช้ในแบบวัดตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-7 เรื่อง Sports day

โดยใช้เกณฑ์ ตอบถูก ได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน

2.3 นำแบบวัดความสามารถที่สร้างขึ้นเสนอต่อที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาถูกต้องตามเนื้อหาและประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ แล้วนำมาแก้ไข

2.4 นำแบบวัดความสามารถด้านการฟังที่แก้ไขแล้วพร้อมแบบประเมิน เสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา การใช้ภาษา และความเหมาะสมของข้อคำถาม โดยพิจารณาให้คะแนนตามเกณฑ์ ของ (รัชนีเพ็ญ พลเยี่ยม. 2017: 130)

2.5 นำคะแนนที่ได้มาแทนค่า โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

2.6 นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ พฤติกรรมชี้วัดด้านการคิดแก้ปัญหา แล้วคัดข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 - 1.00 ซึ่งเป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์เที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ที่ได้ค่า คือ 0.06 - 1.00 ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะในบางข้อให้ตรวจทานคำศัพท์ว่ามีความยากง่ายเหมาะสมหรือไม่ ให้ตรวจสอบข้อคำถามในแบบวัดให้ตรงตามมาตรฐานตัวชี้วัดตามสาระการเรียนรู้แกนกลาง

2.7 นำแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ ผู้เชี่ยวชาญแล้ว จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3. แบบสะท้อนผลการเรียนรู้ มีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ หรือแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้เพื่อสะท้อนพฤติกรรมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในแต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้

3.2 กำหนดประเด็นที่จะใช้ในการสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้และความสามารถในการฟังและการพูด

3.3 สร้างแบบสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้และความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษตามประเด็นที่กำหนดไว้

3.3 นำแบบสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม

3.7 นำแบบสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เพื่อสะท้อนพฤติกรรมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในแต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ตามที่ได้รับข้อเสนอแนะและจัดพิมพ์เป็นฉบับที่สมบูรณ์แล้วนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวงจรปฏิบัติการที่ 1 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจากได้รับการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ในระยะแรกนักเรียนปรับตัวยังไม่ได้กับการใช้การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) นักเรียนยังมีความกังวลและคิดว่าภาษาอังกฤษยากไม่ถนัด ส่วนใหญ่ยังคงมีประสบการณ์จากการเรียนแบบเดิมคือ เน้นที่การอ่านตาม การเขียนตาม หรือเน้นเรียนไวยากรณ์ เมื่อผู้วิจัยดำเนินการวัดความสามารถในการสื่อสารในวงจรที่ 1 หลังจากสิ้นสุดวงจร พบว่า คะแนนความสามารถด้านการสื่อสาร อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ คะแนนเฉลี่ยด้านการฟัง คิดเป็นร้อยละ 59.09 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ ทั้งหมด 5 คน จาก

นักเรียนทั้งหมด 11 คิดเป็นร้อยละ 45.45 คะแนนเฉลี่ยด้านการพูด คิดเป็นร้อยละ 58.18 คิดเป็นร้อยละ 54.54 จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ ทั้งหมด 4 คน จากนักเรียนทั้งหมด 11 คิดเป็นร้อยละ 36.36 อีกสาเหตุคือนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นไปที่การฟังและการพูด และรู้จักคำศัพท์พื้นฐานน้อย จึงทำให้เกิดการไม่เข้าใจ ไม่รู้คำศัพท์ และส่งผลไปถึงการพูด จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยและนักเรียนได้ช่วยกันแสดงความเห็นเพื่อหาจุดบกพร่องที่เกิดขึ้น เพื่อทำการวิเคราะห์รวบรวมข้อมูล และนำไปปรับปรุงแก้ไข ซึ่งนักเรียนต่างก็ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในทุกขั้นตอน

2. ผลการวิจัยความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวงจรปฏิบัติการที่ 2

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจากได้รับการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ในวงจรนี้ผู้สอนเน้นการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น เน้นการใช้ประโยคง่าย ๆ กับนักเรียน เริ่มตั้งแต่ก่อนเริ่มเรียนจะทักทายเป็นภาษาอังกฤษ และระหว่างการจัดการเรียนรู้ก็พูดภาษาอังกฤษให้มากที่สุด และส่งเสริมให้นักเรียนกล้าพูด ให้ความมั่นใจในการพูด โดยจะเน้นการตั้งคำถามชักชวนให้นักเรียนช่วยกันตอบ และไม่มีการตำหนิตั้งผู้สอนและเพื่อน ๆ เมื่อมีคนพูดผิด จากการทำแบบวัดความสามารถด้านการสื่อสาร พบว่าคะแนนอยู่ในเกณฑ์ที่พอใช้ มีคะแนนเพิ่มขึ้น คะแนนเฉลี่ยด้านการฟัง คิดเป็นร้อยละ 64.54 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ ทั้งหมด 6 คน จากนักเรียนทั้งหมด 11 คิดเป็นร้อยละ 54.54 คะแนนเฉลี่ยด้านการพูด คิดเป็นร้อยละ 6.09 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ ทั้งหมด 6 คน จากนักเรียนทั้งหมด 11 คิดเป็นร้อยละ 54.54 ไม่ผ่าน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 45.45 จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ปรับปรุงแก้ไขปัญหาในวงจรถัดไป

3. ผลการวิจัยความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวงจรปฏิบัติการที่ 3 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจากได้รับการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ในวงจรนี้นักเรียนเริ่มปรับตัวได้ ก่อนเริ่มเรียนมีการท่องจำ A-Z ท่องจำเดือน 12 เดือน และสัปดาห์ เป็นภาษาอังกฤษ โดยที่ผู้สอนไม่ต้องเตือน และมีความกระตือรือร้นอยากทำกิจกรรมมากขึ้น ในวงจรนี้นักเรียนมีความรู้ความจำและประสบการณ์เดิมเพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับกีฬา เมื่อให้ฝึกฟังและพูดนักเรียนทุกคนเข้าใจได้เร็วกว่าทุกวงจร จากการทำแบบวัดความสามารถด้านการสื่อสาร พบว่า คะแนนอยู่ในเกณฑ์ที่ดี มีคะแนนเพิ่มขึ้น คะแนนเฉลี่ยด้านการฟัง คิดเป็นร้อยละ 75.45 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ ทั้งหมด 9 คน จากนักเรียนทั้งหมด 11 คิดเป็นร้อยละ 81.81 คะแนนเฉลี่ยด้านการพูด คิดเป็นร้อยละ 74.54 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ ทั้งหมด 9 คน จากนักเรียนทั้งหมด 11 คิดเป็นร้อยละ 81.81 และยังมีนักเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาแต่นักเรียนก็มีคะแนนเพิ่มขึ้น จากกล่าวปัญหามาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการรวบรวมข้อมูล เพื่อนำไปแก้ปัญหาในเด็กที่ปกติ และจะศึกษาค้นคว้าวิธีการจัดการเรียนรู้ในเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาอังกฤษให้ต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากวงจรปฏิบัติการที่ 1-3 มีพัฒนาการด้านการฟังดีขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในทุกวงจรปฏิบัติการ เห็นได้อย่างชัดเจนในวงจรปฏิบัติการที่ 3 ทั้งนี้ อาจเนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ดังนี้ 1. ขั้นนำเสนอ 2. ขั้นปฏิบัติ 3. ขั้นทดสอบ และ 4. ขั้นสลับบทบาทและสรุป ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ผู้สอนจะสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เตรียมไว้ทั้งหมด 7 แผน รวม 14 ชั่วโมง ตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะเริ่มจากนำเสนอเนื้อหา นำเสนอคำศัพท์ แสดงท่าทางเป็นตัวอย่างแก่นักเรียน พูดภาษาอังกฤษกับนักเรียนบ่อย ๆ เพื่อให้ นักเรียนฝึกฝนการฟังได้มากที่สุด โดยในห้องเรียนจะเน้นการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในการสื่อสาร กล่าวคือ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริง โดยเน้นการสื่อสารการฟังและการพูดเป็นหลัก สอดคล้องกับแนวคิดของ Wannasuk, P. (2020 : 115-116) ได้กล่าวว่า การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ส่งผลให้นักเรียน มีทักษะการฟังและการพูดสูงขึ้น เพราะมีการจัดสิ่งแวดล้อมที่มุ่ง ส่งเสริมการเรียนรู้และปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปฏิบัติ มีความท้าทายความสามารถของ นักเรียนกระตุ้นให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลาย นักเรียนส่วนใหญ่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถฟังภาษาอังกฤษในได้ในทุกเนื้อหาตามที่กำหนดไว้ในวงจรแต่มีนักเรียนบางส่วนที่ยังมีคะแนนยังไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด สาเหตุอาจมาจากนักเรียนดังกล่าวเป็นนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการใช้ภาษาจึงส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ภาษาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจะศึกษาค้นหาวิธีการเพื่อให้สอดคล้องกับนักเรียนดังกล่าว พร้อมกับนำวิธีการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ มาร่วมด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Panuan, P. (2021 : 37) ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากวงจรปฏิบัติการที่ 1-3 มีพัฒนาการดีขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น เห็นได้อย่างชัดเจนในวงจรปฏิบัติการที่ 3 ทั้งนี้ อาจมาจากการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ผู้วิจัยเริ่มจากการให้ฟังผ่านครูผู้สอน จากเพลง และสื่อต่าง ๆ จากนั้นในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด และมีการใช้ภาษาไทยในการอธิบายบางครั้งในการอธิบายเนื้อหา ซึ่งเริ่มจากประโยคง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และประโยคที่ใช้ในห้องเรียน ในการสนทนาถาม-ตอบ ผู้วิจัยจะเน้นการใช้

ภาษาอังกฤษ และให้นักเรียนตอบกลับเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการกระตุ้นและทำให้นักเรียนอยากพูด และมีการให้กำลังใจ เมื่อนักเรียนพูดหรือตอบคำถาม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริพร พลະໂຂດ (2018: 58) ว่าวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางส่งเสริมให้นักเรียนแสดงออกตามความสามารถและความพร้อมของนักเรียนการฟังและแสดงออกท่าทางตามครูผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น ชั่ว ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้เมื่อมีครูคอยให้กำลังใจ ไม่บังคับให้นักเรียนปฏิบัติ เมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ให้คำชมเชยเสมอ ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง และกล้าที่จะแสดงออก พูดตามและตอบโต้กับครูผู้สอน และการจัดกิจกรรมคู่ให้นักเรียนทำกิจกรรมคู่ช่วยฝึกให้นักเรียนได้แสดงความสามารถในการพูดออกเสียง เปิดโอกาสให้นักเรียนที่ขาดความมั่นใจมีโอกาสแสดงออกมากขึ้น ส่วนนักเรียนที่มีความพร้อมมีความสามารถในการพูดและกล้าแสดงออก จะทำหน้าที่สับเปลี่ยนเป็นผู้นำกิจกรรมแทนครูผู้สอนและเป็นการช่วยกระตุ้นให้นักเรียนคนอื่น ๆ อยากทำหน้าที่เป็นผู้นำในการออกคำสั่ง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sukpan, T. (2017 : 62) ทำการวิจัยเรื่อง การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประดู่ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 19 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาเปรียบเทียบทักษะการฟังและทักษะการพูด ที่เรียนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tiwong, P. (2014 : 80) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง สูงกว่าก่อนเรียนสูงชันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางสูงกว่าก่อนเรียนสูงชันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1) เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรนำเอารูปแบบนี้ไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงเนื้อหาสาระที่มีความเหมาะสมที่จะสามารถนำมาใช้ได้ให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

2) การใช้การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ครูผู้สอนควรพิจารณาเนื้อหาที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนว่าสามารถปรับใช้กับรูปแบบการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางได้ เพื่อให้เกิดการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

- 1) ควรจะนำวิธีการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ และสื่อการสอนมาช่วยในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด
- 2) ควรศึกษาความสามารถด้านการสื่อสาร การฟังและการพูด โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง และเปรียบเทียบกับการสอนด้วยวิธีอื่น
- 3) ควรมีการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยการตอบสนองด้วยท่าทาง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อหาข้อสรุปที่แน่นอนยิ่งขึ้น

Reference

- Jiropasworapong, P. (2016). *Development of an experiential model by integrating gesture-based teaching methods and language switching techniques to promote English proficiency of kindergarten children*. Bangkok : Chulalongkorn University.
- Ministry of Education. (2010). *Basic Education Core Curriculum, B.E. 2008 (3rd ed)*. Bangkok: Chamchum Printing House. Agricultural Cooperative of Thailand Limited.
- Panuan, P. (2021). *Results of learning management using gesture-response teaching methods on the English listening and speaking ability of grade 1 students. Independent research*. M. (English). Bangkok : Naresuan University.
- Phalachote, S. (2018). *Study of English listening and speaking ability. of grade 1 students using a gesture response method. M.Ed. thesis (Curriculum and teaching)*. Nakhon Ratchasima : Nakhon Ratchasima Rajabhat University.
- Sangkhapan, S. (2014). *The Development of a Learning Management Model to Enhance Communication Ability in Listening and Speaking in English of Prathom Suksa 4 Students. Ph.D. Thesis (Program and teaching)*. Mahasarakham University : Office of Academic Resources.
- Sukpan, T. (2017). *Using Gesture Responsive Teaching Methods to Develop English Listening and Speaking Skills. For students in grade 4*. Lop Buri : Thepsatri Rajabhat University.
- Tiwong, P. (2014). *Developing English listening-speaking abilities using the gesture-response teaching method. Thesis, M.Ed. (Curriculum and Teaching)*. Bangkok : Thaksin University

Wannasuk, P. (2020) . Developing English listening and speaking abilities for communication. of 5 th grade students by teaching with gesture response. Mahasarakham : Mahasarakham University.

วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 10 (2) : พฤษภาคม-สิงหาคม 2566

Journal of Research and Development Institute, Rajabhat Maha Sarakham University, 10 (2) : May-August 2023
